

Sygn. akt III Kow.1969/15pr

POSTANOWIENIE

Dnia 4.02.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Marcinkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Ireny Wojcieszak oraz Zastępcy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. – P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego** o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§2 kkw

postanowił:

1. **odmówić skazanemu R. L. s. E.** udzielenia przerwy w odbywaniu kary: 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego wL.z dnia 30.03.2015r., sygn. akt IIK 838/14; roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w L.z dnia 19.12.2013r., sygn. akt IIK 120/13; zastępczej kary 4 dni aresztu orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 02.06.2015r., sygn. akt IIW 828/15;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany R. L. złożył do Sądu wnioski o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, wskazując na pogarszający się stan zdrowia swojej matki i zamiar udzielenia jej osobistej pomocy, w codziennych sprawach.

Wniosek nie jest zasadny.

Jak wynika z wywiadu środowiskowego kuratora sądowego, matka skazanego I. L. mieszka w L. przy ulicy (...). Zajmuje czteropokojowe mieszkanie z kuchnią i łazienką o powierzchni 72m², którego jest właścicielką. Lokal wyposażony jest standardowo, a panujące w nim warunki socjalno-bytowe umożliwiają matce prawidłowe funkcjonowanie.

Ustalono, że I. L. w 2010 roku przebyła zawał serca. W kwietniu 2015 roku była hospitalizowana i odbyła leczenie inwazyjne w (...) Centrum (...). Tam stwierdzono u niej niewydolność serca, cechy zapalenia płuc, duszność przy małych wysiłkach, przewlekłą chorobę nerek oraz problemy z poruszaniem się. Uznać należy, że I. L. z uwagi na rozpoznane schorzenia nie jest pozbawiona niezbędnej, fachowej opieki medycznej i w razie konieczności korzysta z usług specjalistycznych placówek opieki zdrowotnej. Fakt ten potwierdza dokumentacja medyczna załączona do akt sprawy w postaci Karty informacyjnej leczenia szpitalnego z Oddziału Chorób W. K.. Wskazać w tym miejscu należy, że rozpoznane u matki skazanego dolegliwości bólowe nie są jednak na tyle poważne by uniemożliwiały jej w miarę normalne funkcjonowanie, w tym prowadzenie gospodarstwa domowego.

Sytuacja finansowa matki skazanego także jest stabilna. Utrzymuje się z dochodów jakie uzyskuje w postaci renty w wysokości 1052,63 złotych. Zatem, matka skazanego posiada środki finansowe na swoje utrzymanie, które są wystarczające do zaspokajania jej niezbędnych potrzeb życiowych.

Istotnym w sprawie jest fakt, że na wolności przebywa liczne rodzeństwo skazanego, a mianowicie dorośli bracia, tj. J. (l.49), A. (l.45), R. (l.44), D. (l.38), O. (l.36), którzy w razie potrzeby mogą udzielić matce niezbędnej pomocy w codziennych sprawach, gdyby takiej wymagała zwłaszcza, że jak ustalił kurator „pomagają jej w utrzymaniu mieszkania”. Ponadto, matka skazanego, w zależności od potrzeb, może się w każdej chwili zwrócić do miejscowej opieki społecznej o przydzielenie jej pielęgniarki środowiskowej, która przez kilka dni w tygodniu będzie mogła udzielać stosowej pomocy.

Okoliczności podniesione przez skazanego we wniosku z dnia 30.11.2015r. nie można uznać za ważne względy rodzinne, które przemawiałyby za udzieleniem mu przerwy w odbywaniu kary.

Pobyt skazanego na wolności, celem udzielenia matce osobistej pomocy, także materialnej, nie jest w chwili obecnej celowy, tym bardziej, jeśli uwzględni się fakt, że na wolności pozostają inne osoby, które mogą udzielić jej takiej pomocy. Ujść uwadze Sądu nie może również to, że skazany przed osadzeniem w zakładzie karnym zachowywał się wyjątkowo nagannie. Nadużywał alkoholu oraz naruszał zasady współżycia społecznego, zakłócając ład i porządek publiczny. Zdaniem Sądu taka postawa skazanego nie daje gwarancji, że na wolności będzie on funkcjonował właściwie, a w szczególności nie wejdzie ponownie w konflikt z prawem.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art.153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Z tego też względu, uznając wniosek skazanego o udzielenie przerwy w karze za niezasadny, postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1 kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art.1§2kkw.